

Dosarul nr. 2ra-1378/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (judecător A. Miron)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători V. Cotorobai, I. Cotruță și N. Simciuc)

ÎNCHEIERE

07 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vasile Alexa, reprezentat de avocatul Iurie Alexa,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Alexa, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, împotriva „Apă-Canal Chișinău” SA cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, a penalității pentru neachitarea în termen a plăților în legătură cu eliberarea din serviciu și a ajutorului material pentru concediul de odihnă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Vasile Alexa, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, și menținută hotărârea din 08 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 07 decembrie 2017, Vasile Alexa, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Apă-Canal Chișinău” SA cu privire la anularea ordinului directorului general al „Apă-Canal Chișinău” SA nr. 438-p din 03 noiembrie 2017, restabilirea în funcția de șofer, serviciul autotransport al „Apă-Canal Chișinău” SA, încasarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 2-5).

În motivarea acțiunii, reclamantul Vasile Alexa, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, a relatat că în anul 1975, a fost angajat în funcția de șofer la „Apă-Canal Chișinău” SA, iar pe parcursul activității, timp de mai mult de 40 de ani, nu a admis abateri disciplinare, executând conștient și cu bună-credință obligațiile de serviciu.

Reclamantul a susținut că prin ordinul directorului general al „Apă-Canal Chișinău” SA nr. 438-p din 03 noiembrie 2017, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. y¹ din Codul muncii, a fost concediat din funcția de șofer, serviciul autotransport al „Apă-Canal Chișinău” SA.

Reclamantul a invocat că a fost concediat în contradicție cu legislația ce reglementează raporturile de muncă.

În particular, reclamantul a făcut trimitere la art. 5 din Codul muncii, art. 4, 7 și 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, art. 2 alin. (2) și 6 din Pactul Internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, art. 1 lit. a)-b) din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă și exercitării profesiei, art. 4 alin. (1) din Directiva Consiliului Uniunii Europene nr. 2000/78/CE din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă și art. 1 alin. (1), 2, 3 și 7 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității.

Reclamantul a declarat că, concedierea salariatului în temeiul art. 86 alin. (1) lit. y¹ din Codul muncii, adică în legătură cu deținerea de către salariat a statutului de pensionar pentru limită de vârstă, este un drept, și nu o obligație a angajatorului.

Reclamantul a reliefat că vârsta sa nu reprezintă un obstacol pentru exercitarea obligațiilor de serviciu, or pentru funcția de șofer este irelevantă vârsta salariatului, deoarece vârsta în sine nu determină abilitatea persoanei de a activa ca un bun profesionist.

Reclamantul a subliniat admiterea de către „Apă-Canal Chișinău” SA a discriminării pe criteriu de vârstă, în condițiile în care angajatorul nu a constatat că Vasile Alexa nu ar mai corespunde, din cauza stării de sănătate sau din alte motive, funcției de șofer.

Reclamantul a menționat că de fapt, performanța tinde să se îmbunătățească odată cu vârsta.

La 15 februarie 2018, reclamantul Vasile Alexa, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, a depus cerere prin care a renunțat la pretenția privind anularea ordinului directorului general al „Apă-Canal Chișinău” SA nr. 438-p din 03 noiembrie 2017, a specificat că solicită repararea prejudiciului moral în sumă de 5 salarii medii lunare și a introdus pretențiile privind încasarea penalității pentru neachitarea în termen a plăților în legătură cu eliberarea din serviciu în sumă de 2 809, 74 lei și a ajutorului material pentru concediul anual în sumă de 3 080 lei (f.d. 25-26).

În motivarea cererii, reclamantul Vasile Alexa, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, a indicat că la 06 decembrie 2017, i-a fost adus la cunoștință ordinul directorului general al „Apă-Canal Chișinău” SA nr. 685-p din 04 decembrie 2017, prin care a fost anulat ordinul directorului general al „Apă-Canal Chișinău” SA nr. 438-p din 03 noiembrie 2017 și, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. y¹ din Codul muncii, a fost iarăși concediat din funcția de șofer, serviciul autotransport al „Apă-Canal Chișinău” SA.

Cu referire la pretenția privind încasarea ajutorului material pentru concediul anual în sumă de 3 080 lei, reclamantul a subliniat că potrivit pct. 8.2.5 din contractul

colectiv de muncă la nivelul „Apă-Canal Chișinău” SA pentru anii 2014-2016, la plecarea în concediu, salariaților li se acordă un ajutor material în cuantum de 1 540 lei.

Aici, reclamantul a afirmat la concediere a avut 61 de zile de concediu anual nefolosit.

Prin hotărârea din 08 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Vasile Alexa împotriva „Apă-Canal Chișinău” SA cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea salariului, a prejudiciului moral, a dobânzii, a ajutorului material și a cheltuielilor de judecată. S-a încasat în beneficiul lui Vasile Alexa, din contul „Apă-Canal Chișinău” SA, penalitatea în sumă de 2 809 lei. În rest, au fost respinse ca neîntemeiate pretențiile din cererea de chemare în judecată privind anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și încasarea salariului, a prejudiciului moral, a ajutorului material și a cheltuielilor de judecată. S-a încasat în beneficiul lui Vasile Alexa, din contul „Apă-Canal Chișinău” SA, taxa de stat în sumă de 150 lei (f.d. 123-130).

La 13 noiembrie 2018, reclamantul Vasile Alexa, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, a declarat apel împotriva hotărârii din 08 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 122).

Prin decizia din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Vasile Alexa, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, și menținută hotărârea din 08 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

La 18 mai 2019, Vasile Alexa, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, a declarat recurs împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a acesteia și casarea parțială a hotărârii din 08 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, precum și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată (f.d. 167-174).

În motivarea recursului, recurentul Vasile Alexa, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, a susținut că instanțele ierarhic inferioare nu s-au expus cu certitudine în privința argumentelor furnizate de Vasile Alexa și nu au explicat de ce au acordat prioritate prevederilor art. 86 alin. (1) lit. y¹ din Codul muncii în raport cu prevederile art. 4, 7 și 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, art. 2 alin. (2) și 6 din Pactul Internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, art. 1 lit. a)-b) din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă și exercitării profesiei și art. 4 alin. (1) din Directiva Consiliului Uniunii Europene nr. 2000/78/CE din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă.

Recurentul a reiterat admiterea de către „Apă-Canal Chișinău” SA a discriminării pe criteriu de vârstă, în condițiile în care angajatorul nu a constatat că Vasile Alexa nu ar mai corespunde, din cauza stării de sănătate sau din alte motive, funcției de șofer.

La 22 iulie 2019, intimata „Apă-Canal Chișinău” SA a depus referință la recursul declarat de Vasile Alexa, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, solicitând

considerarea acestuia ca inadmisibil (f.d. 179-180).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum rezultă din materialele cauzei, în fișa de însoțire nr. 9250 este indicat că la 22 martie 2019, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa lui Vasile Alexa copia deciziei integrale din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 166).

Însă, la materialele cauzei nu este anexat avizul de primire de către Vasile Alexa a copiei deciziei integrale din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Astfel, completul consideră că recurentul Vasile Alexa, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, care a declarat recursul la 18 mai 2019, s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de declarare a recursului prevăzut la art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vasile Alexa, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele raționamente.

Conform art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alin. (2) și (3) ale art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Respectiv, completul relevă că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Vasile Alexa, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, se referă la dezacordul recurentului cu soluțiile pronunțate de către instanțele ierarhic inferioare, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și respectiv, acestea nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea

deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Totodată, completul accentuează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume dacă se invocă aprecierea arbitrară a probelor de către instanța judecătorească sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Însă, din recursul declarat de Vasile Alexa, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, nu rezultă că instanțele ierarhic inferioare au apreciat arbitrar probele.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul notează că argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză, or acestea nu atestă examinarea raportului juridic litigios de către instanțele ierarhic inferioare cu încălcarea normelor de drept material și procedural sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat

de Vasile Alexa, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vasile Alexa, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, împotriva deciziei din din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Alexa, reprezentat de avocatul Iurie Alexa, împotriva „Apă-Canal Chișinău” SA cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, a penalității pentru neachitarea în termen a plăților în legătură cu eliberarea din serviciu și a ajutorului material pentru concediul de odihnă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Ala Cobăneanu

Nina Vascan